

- Зіждаахδ. γ'. πληθ. προσ. τοῦ παρατατ. зiждaax αντι τοῦ εὐχρ. зiждaax (ὡς ἐκ τοῦ зiждaю ἢ зiждδ-зiждaax) ὄρα зiждδ.
- Зіждааи, καὶ συντετμ. зiждaаи (173). дѣпричлiт. ἀντὶ τοῦ зiждaи-ждδщiй-ждδщz. ὡς ἐκ τοῦ зiждaю. ὁ κτίζων, ὁ οἰκοδομῶν.
- Зіждδ, ждешн(сo). παρτ. зiждdax (καὶ κατ' ἀποκοπ.) зdax. κτίζω, οἰκοδομῶ. =сoзiждaю. (περὶ τοῦ παρατατ. зiждdax, παρβλ. καὶ τὸ ἀνωτέρω зiждaахδ.)
- Зiмд, ъi. θηλ. (αἰτ. зiмд). χειμῶν (δηλ. ἡ μία τῶν τεσσάρων ὥρῶν τοῦ χρόνου). 2) ψύχος, ψύχρα.
- Зiмдю, ешн. зiмдdax. (ἀπαντῶνται καὶ ἀор. ѡзiмдdax, καὶ μελ. ѡзiмдiю. ἐκ τοῦ μὴ εὐχρήστου κατ' ἐνεστ. зiмдiю ἢ ѡзiмдdax.) χειμάζω, παραχειμάζω, διαχειμάζω, χειμερίζω.
- Зiаю, ешн ἀор. зiндax. μ. зiнд, ешн. χαίνω, κέχηνα, χάσκω, χασιμῶμαι.
- Златица, ъi. θηλ. χρυσοῦς, χρυσοῦν νόμισμα (κοιν. φλωρί).
- Злато, а. οὐδ. χρυσός, χρυσίον. 2) ὡς ἐπιθ. τὸ οὐδὲ τοῦ златiй (συντετμημ.) χρυσοῦν.
- Златоглагольный, аа, ое. ἐπιθ. χρυσορρήμων.
- Златодѣлатель, а. ἀρσ. χρυσουργός.
- Златоименитый, аа, ое. ἐπιθ. χρυσεπώνυμος.
- Златокованный, аа, ое. ἐπιθ. χρυσήλατος, χρυσοκόλλητος.
- Златострѣнный, аа, ое. ἐπιθ. χρυσόχορδος.
- Златотканный, аа, ое. ἐπιθ. χρυσοῦφαντος, χρυσοῦφής.
- Златоустъ, а. ἀρσ. ὁ χρυσοστόμος.
- Златоустый, аа, ое. ἐπιθ. χρυσόστομος.
- Златый, аа, ое. ἐπιθ. χρύσεος, χρυσοῦς.
- Знаемый, аа, ое. ἐπιθ. (μτχ.) γνωστός, ἐγνωσμένος. =вѣдомый.
- Знаменательный, аа, ое. ἐπιθ. σημαντικός, ἐκφραστικός, δηλωτικός.
- Знаменаю(-нѣю), ешн. παρτ.